

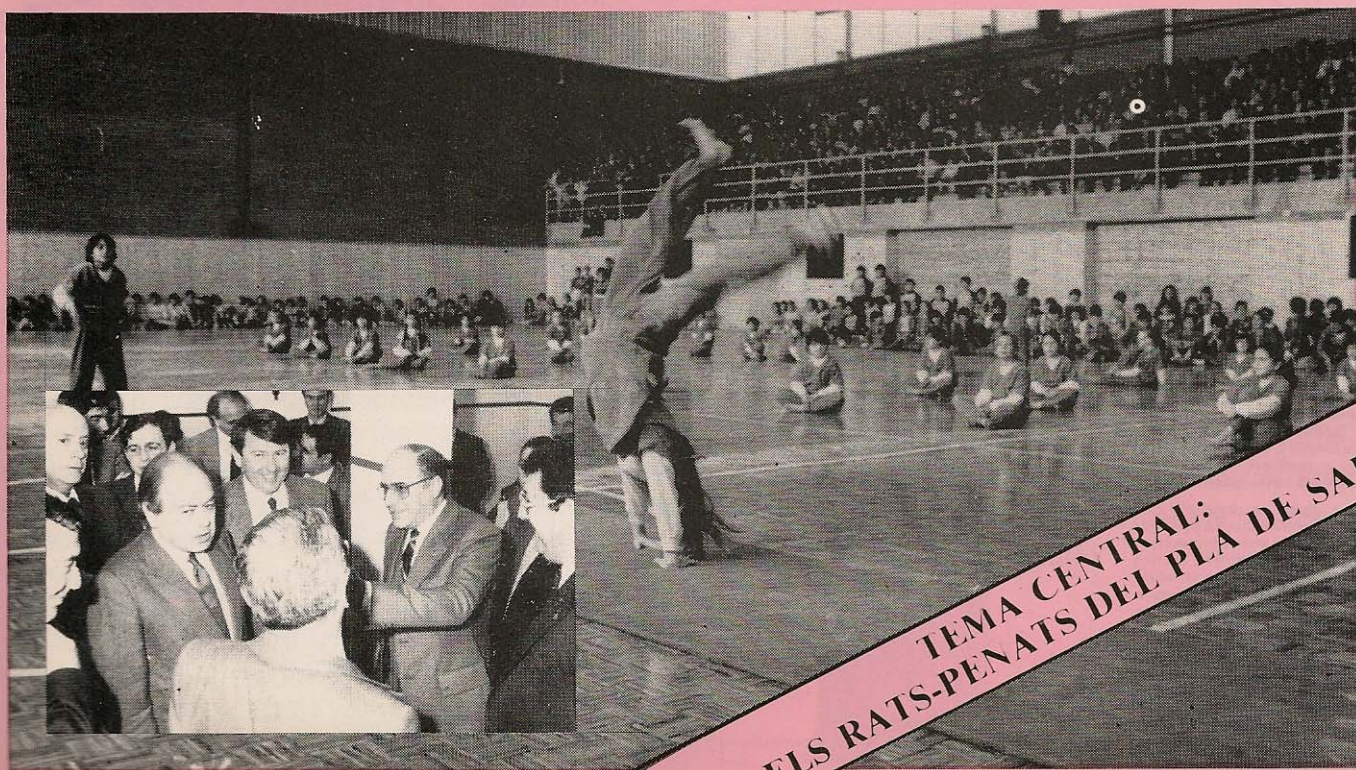
CASAL DE JUBILATS DE SALT

la farga

ANY VIII • N.º 74 • GENER 1986

INAUGURACIÓ DEL PAVELLÓ I CASA DE LA VILA

TEMA CENTRAL:
ELS RATS-PENATS DEL PLA DE SALT

PUNTE DIARI

Punt i a part

Dimarts, 24 de desembre de 1985 **3**

OPCIÓ IMPREVISTA

La variant de la N-II

La variant anirà del Fornells Parc a Medinyà, creuant Girona pel llit del Güell

Els alcaldes es reuniren ahir amb el governador civil

GIRONA (De la nostra Redacció, per E. Gispert). — La variant de la Nacional II passarà per l'actual llit del riu Güell si el ministre d'Obres Públiques i Urbanisme accepta la proposta que li presentaran aviat els alcaldes dels nou municipis afectats per aquest problema. La proposta consensuada per tots els alcaldes transcorre, en un 80%, pel municipi de Girona. Comença a la corba actual del Fornells Parc i acaba a Medinyà, travessant el casc urbà de Girona, aprofitant l'actual llit del Güell amb

un disseny que intenta, cobrint-ne alguns trams, unir els barris de Sant Narcís i Can Gibert i evitar que vies importants com el passeig d'Olot i la carretera de Santa Eugènia no la creuin a nivell. Segons la proposta elaborada per l'equip redactor del pla general de Girona, i consensuada per tots els alcaldes, el cabal habitual del riu passaria canalitzat per sota la variant, però s'hauria de construir un sobreexidor per tal de desviar les aigües quan es produïssin crescudes importants.

Aprofitar una barrera física existent

Joaquim Nadal, batlle de Girona, considera que el traçat que es proposa al MOPU té la virtut d'aprofitar una barrera física de la ciutat, el riu Güell, i té la virtut d'unir dos barris que actualment es donen l'esquena: el de Sant Narcís i el de Can Gibert del Pla. Tant ell com els tècnics que l'han redactat l'observen com una via absolutament lligada a la xarxa viària que preveu el pla general, especialitzada per donar sortida al trànsit de pas en sentit nord-sud, que es calcula en un 10% del total. El fet que no el travessi, a nivell, cap via important, facilita aquesta funció. «Pot ser un nou element que relligui barris, posi zones verdes i solucioni el problema del trànsit a través».

El governador civil de Girona, Pere Navarro, demanarà una entrevista amb el ministre d'Obres Públiques i Urbanisme per tal que els alcaldes dels nou municipis afectats per la variant li presentin una proposta consensuada que, en la seva major part, la fa transcórrer pel terme municipal gironí, segons s'acordà en una reunió celebrada ahir al matí al govern civil.

l'alçada del Fornells Parc, salvant l'actual corba de la N-II, passant directament sobre el ferrocarril fins a enllaçar amb l'accés a l'autopista, per on transcorreria fins a empalmar amb la carretera de Santa Coloma. El traçat consensuat segueix aquesta via fins a arribar a la zona de Bell-lloc del Pla on, després d'una Cruïlla s'enfonsaria pel llit del Güell fins a arribar a l'alçada de la plaça de Braus, on es tornaria a posar a nivell.

saria enfonsada al llarg del casc urbà seguint el llit del Güell, però es cobriria la part que actualment separa els barris de Can Gibert i Sant Narcís, incloent el pas del passeig d'Olot, i també el punt per on travessa la carretera de Santa Eugènia. En la plataforma que serviria de nexe d'unió entre els dos barris, actualment d'esquenes, el Pla General de la ciutat hi preveu la construcció d'equipaments esportius i zona verda. De la mateixa manera, amb la construcció de les plataformes que cobriran part del traçat, s'aconsegueix que tant el passeig d'Olot com la carretera de Santa Eugènia no el creuin al mateix nivell. Una de les obres més complexes d'aquesta pro-

posta pot ser la construcció de d'un sobreexidor que desviï les aigües del riu en moments de crescudes importants, ja que el cabal habitual passarà canalitzat per sota la variant.

A l'altura de la plaça de Braus, el vial es tornaria a posar a nivell i continuaria fins a Fontajau amb un pont sobre el Ter. Tornaria a travessar el Ter per darrera la Residència i passaria per darrera del Pont Major fins a enllaçar amb l'actual carretera de Palamós, pocs metres després que aquesta salvi el tren, abans d'arribar a la recta de Campdorà. En aquest punt, seguia la carretera de Palamós fins abans d'entrar a Celrà, on es desviaria per enllaçar amb la Nacional II i l'autopista.

Abans del termini fixat pel ministre Javier Sáenz de Cosculluela — el 31 de desembre —, els alcaldes s'han posat d'acord en un traçat, elaborat per l'equip redactor del Pla General de Girona, que comença a la corba del Fornells Parc i acaba a Medinyà.

Es preveu que comenci a

PROPOSTA DE VARIANT N-II, PEL LLIT DEL GÜELL

A les diferents alternatives sobre la variant de la Nacional II pel centre de Girona, darrerament ha pres força una nova alternativa, la variant per dintre el llit del riu Güell.

Aquesta alternativa, original i innovadora, de fer-se exigirà un bon treball d'enginyeria per tal que la solució sigui positiva per el tràfic i els veïns. De moment, és l'única i consensuada per tots els alcaldes dels pobles afectats.

S'enderroca el pou de les cases barates de Salt

Ja han començat les obres *Punt Diari*

SALT (De la nostra Redacció). — Aquesta setmana han començat les obres d'enderrocament del pou de les cases barates de Salt, responnent a la petició que havien fet alguns veïns d'aquest barri saltenc per considerar que els prenien una part de terreny que els pertanyia, segons les escriptures de compra de les cases. De la mateixa manera, els veïns en qüestió argumentaven, per demanar la demolició, que feia més de quinze anys que el pou no funcionava i, en canvi, comportava un perill evident per als veïnants i les cases properes.

Les obres de demolició han arribat després d'un llarg període de negociació entre els afectats i l'ajuntament. Finalment, els uns i els altres van arribar a un acord segons el qual el consistori es fa càrrec del 20% del cost de les obres i els veïns que han demanat l'enderrocament han de pagar el 80% que en resta.

El grup Sant Cugat —Les cases barates— consta de 91 habitatges, que foren promoguts per l'«Obra Sindical del Hogar i Arquitectura». Inaugurades el dia 4

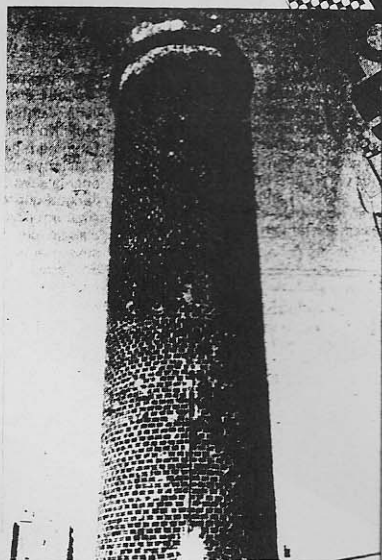
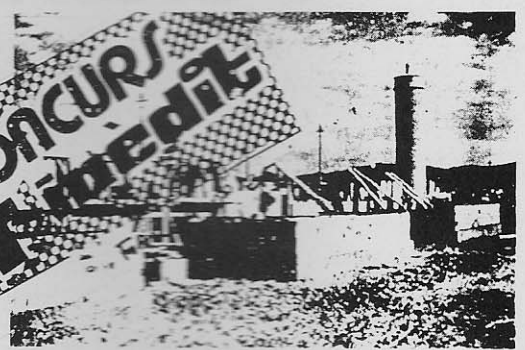

FOTO CONCURS SALT INEDIT

En el número 25 de LA FARGA, a la secció Foto-Concurs «Salt inedit» presentàvem la foto del pou del Grup de Sant Cugat, quan tot just es començaven a construir. El pou més que pel seu valor arquitectònic era un símbol del Grup. Les cases barates es podien identificar des de lluny per l'imatge simbòlica del pou... Ara segons podem veure, el pou s'ha enderrocat... Per alguns el pou ja no servia per res, i era una molestia pels seus veïns, per altres s'havia d'haver fet el possible per conservar-lo i millorar-lo... En tot cas, ja no hi som a temps... el pou, ja s'ha enderrocat.

Sumari

<i>Espigolant</i>	
Opció imprevista.....	2
<i>Editorial</i>	
La nova Casa de la Vila.....	3
<i>La Gallineta</i>	
Europa, Europa.....	4
<i>Vida del Casal</i>	
Activitats.....	5
<i>Petanca</i>	
Torneigs.....	6
<i>Finestra Obreta</i>	
La Societat d'Estudis i Recerques de Salt.....	7
<i>L'Espieta</i>	
La Casa de la Vila.....	8
<i>Tema Central</i>	
Els Rat-penats del Pla de Salt.....	10
<i>L'Esclat de l'Alba</i>	
Ter.....	13
<i>La Tribana</i>	
Les Cases de la Vila, velles.....	14
<i>Històries Salteades</i>	
La matança del porc.....	16
<i>La Farga Làctica</i>	
La perruqueria.....	18
A la Taula de la Farga.....	18
<i>La vida amb humor</i>	
Anar al supermercat.....	19
L'acudit foll.....	19

Edita: Casal de Jubilats de Salt.

Consell de Redacció: Lluís Mateu, Quim Pla, Miquel Casellas, Narcís Burch, Guillem Terribas, Martí Fita, Joan Boada, Ventura Pau, Jaume Bosch, Joan Rosa, Josep M.ª Macías, Francesca Laguarda, Emili Gispert, Antoni Peruga, Josep M.ª Oliveres i Manel Lladó (fotògraf)

Portada: Carme Carbó i Manel Lladó

Correcció: Antoni Ruscalleda.

Administració: Miquel Casellas i Josep M.ª Oliveres.

Distribució: Josep Gassiot, Pitu Geli i Josep Cebrián.

Tiratge: 1.300 exemplars.

Redacció: Passeig Verdaguier, 1 - Tel. 23 04 98 Salt.

Impressió: Pàgès Impremta-Anglès - Tel. 42 01 07

Dipòsit Legal: Gi-356/79.

La Farga no es fa responsable dels articles signats que apareixen a la revista, responsabilitat que recau en els seus autors.

La nova Casa de la Vila

El 3 de març de 1983, Salt recuperava de nou el seu Ajuntament, mitjançant la segregació de Girona.

El 15 de desembre de 1985, Salt estrenava nova «Casa de la Vila».

Ha estat una sort que les antigues escoles de La Salle hagin conservat l'edifici fins als nostres dies. Pensem que el Pla General del 1971 qualificava la zona com a edificable, i, per tant, a hores d'ara, en el seu lloc hi podria haver hagut un anònim i impersonal bloc de pisos que no hagués fet més que densificar la zona, ocupant fins i tot l'antic pati d'escola.

Afortunadament no ha estat així, i una sèrie de factors favorables han fet possible la recuperació d'un equipament i d'una zona. Per una banda... cal fer constar públicament la bona disposició que en tot moment han tingut els Germans de La Salle, per tal que les antigues escoles no perdessin el caràcter d'equipament públic.

Per altra banda, les necessitats evidents d'espai que la Casa de la Vila tenia per oferir uns serveis eficaços i funcionals als saltencs.

Salt ja no era aquell poble de 6.000 habitants de la postguerra quan es va habilitar l'edifici del Carrer Major (abans Generalísimo) per a Casa de la Vila. Ara Salt és una Vila de 22.000 habitants. Els serveis que ha de prestar l'Ajuntament són, no cal dir-ho, molt més amplis que els de fa uns quants anys.

D'aquesta manera podem fer-nos nostres les paraules que l'alcalde, Salvador Sunyer, feia en el programa d'inauguració de l'edifici... «El vell edifici de LA SALLE, on tants havíem anat a estudi ens farà un altre servei. Després d'una profunda restauració, a partir del 15 de desembre de 1985, esdevé la nova Casa de la Vila»

Amb l'any nou, Salt estrena, doncs, nou edifici consistorial... Un edifici que ha d'estar per sobre de les vicissituds dels diferents partits polítics, i esdevenir l'autèntica casa del poble, motor de progrés i de projectes per a la vila de Salt.

Europa, Europa

Oficialment, l'u de gener, Espanya ha entrat al Mercat Comú Europeu.

El fet de la integració al Mercat Comú té unes clares connotacions econòmiques: entrada en un mercat de consum de més de 300 milions de persones. Aquest és l'aspecte principal que es valora.

Això no obstant, a més d'una enorme repercussió en el camp socio-econòmic, la integració europea abasta un ampli significat en l'àmbit cultural i polític.

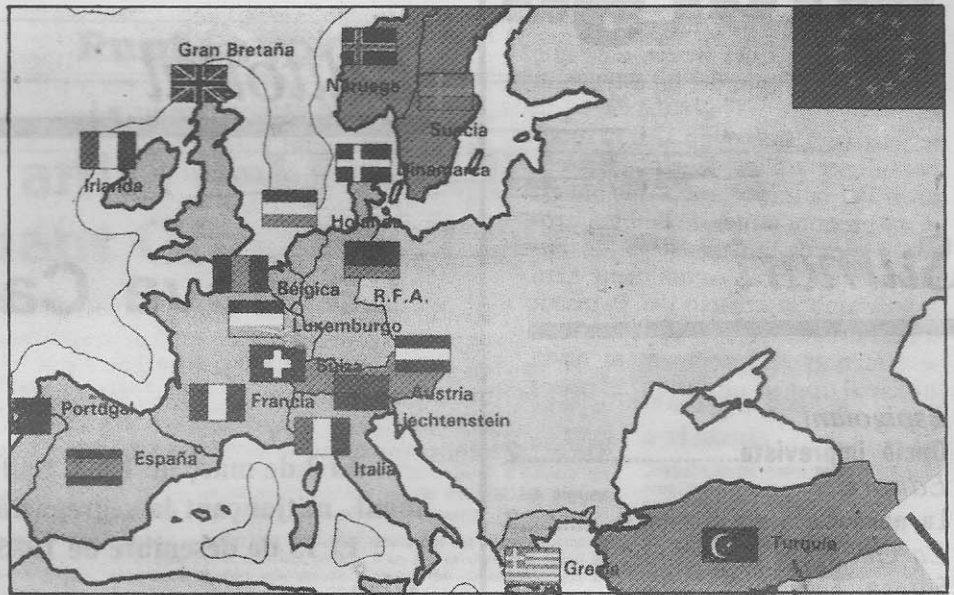
El cas de Catalunya i el d'Espanya

En l'àmbit cultural/polític, el cas de Catalunya és diferent del de la resta d'Espanya.

Catalunya ha estat sempre, al llarg de la seva història, una marca hispànica, un país fronterer... i això ha possibilitat relacions molt més fluïdes amb la resta de les nacions europees.

L'eix Barcelona-París, o Barcelona-Londres, per posar un exemple, ha funcionat durant molts anys molt millor que l'eix Barcelona-Madrid.

En els anys 50-60, en el temps de la dictadura, molts catalans es passejaven per Europa... l'Admiraven i l'envejaven... Europa era una mena de mirall d'idees democràtiques i de benestar social. A Europa s'hi anava a aprendre, i també a gaudir-hi espais de llibertat... En aquest aspecte hi ha un avantatge... i és que la mentalitat catalana ha estat sempre a prop d'Europa.

La nostra entrada al Mercat Comú ha de fer possible, a més de millorar econòmicament, arribar a difondre una imatge més plural i diversificada d'Espanya. Una imatge de quatre llengües i cultures.

En canvi, aquestes relacions, aquests fluxos, no han estat tan constants a la resta de l'Estat espanyol. Espanya, en general, ha estat molt de temps desconnectada d'Europa, i la mentalitat autàrquica i autosuficient dels espanyols ha planat durant llargues èpoques en el subconscient de la col·lectivitat hispànica.

Espanya era «different»

El poder polític, durant molts anys, havia inculcat als espanyols que Espanya era el melic del món, i també la «Reserva espiritual de Occidente».

Davant d'això, poques coses podíem aprendre d'Europa. En tot cas havien de ser els europeus els qui ens havien d'imitar.

A més, l'exemple era clar... els europeus (en aquest cas els turistes...) ja venien per ells mateixos a retrobar les

essències hispàniques de la pell de brau... essències que en aquest cas es convertien en llargues hores de sol a les platges, o en intentar assistir a una «cursa de braus» combinat amb un espectacle flamenc de baixa qualitat.

Total, que la imatge que encara molts europeus tenen d'Espanya, no és més que una imatge desafortunada: Una concepció que ignora la realitat plurinacional de l'Estat espanyol i que, sovint, és substituïda per una Espanya de toros, castanyoles i «pandereta».

Voldria que la nostra incorporació al Mercat Comú, servis, a més de sortir-ne econòmicament molt millorats, que ajudés a difondre una imatge més plural i diversificada d'Espanya.

Una imatge que faci possible a l'exterior, la difusió de les quatre llengües i cultures que conviuen a l'Estat espanyol.

ARA A SALT

Chelsea House 3

ESCOLA D'IDIOMES

Dr. Ferran, 3, entl. 3.^a

Tel. (provisional) 23 44 47 SALT

Vida del Casal

JOAN BOADA

BALLS SOCIALS

Seguint el programa d'activitats socials del Casal, els dies 7 i 21 de desembre i el dia 4 de gener, es va fer Ball al local social. Destaquem la vetllada del dia 21 de desembre, en què, amb motiu de ser la darrera sessió de l'any i a causa de la proximitat de les Festes de Nadal, la Junta va voler donar-hi un relleu important, així el Ball es va fer amb la participació del conjunt LA TORIA. A més, a la mitja part, a part de la coca i xampany ja tradicionals, es varen sortir quinze lots de Nadal entre els socis assistents.

VERMUT DE SANT ESTEVE

Cóm ja és tradicional, el Nadal es va celebrar al Casal amb el Vermut de Germanor que cada any organitza l'amic Cebrián, gràcies a la col.laboració de SALT SARDANISTA; es va oferir una ballada de sardanes que va resultar molt animada, també va haver-hi un concurs social de Petanca, del qual ja us informarem la Secció corresponent, molta gent, com sempre, i molt de «tiberi», també com sempre.

FESTA DE CAP D'ANY

Arran de l'èxit assolit l'any anterior, aquest any es va tornar a organitzar la Festa de Cap d'Any. La Junta lamenta sincerament, no haver pogut atendre totes les peticions d'inscripció dels socis, ja que la manca crònica d'espai que patim, no va permetre ampliar el nombre d'assistents. La Festa va resultar un èxit, i la bona selecció musical d'en Samuel Corominas, ens va fer divertir fins a altes hores de la matinalda, en què el més atrevits varen cloure la sessió amb xocolata i xurros.

CARNETS DE SOCI 1986

Fins al dia 31 de gener, els socis que encara no han domiciliat el rebut de la quota al Banc o Caixa, poden passar a pagar el Carnet a la Secretaria del Casal, (Sr. Cebrián); us preguem que no demoreu la recollida del carnet

ASSEMBLEA GENERAL

ORDINÀRIA- 28 de desembre de 1985

El President va obrir l'Assemblea demanant un minut de silenci pel socis

difunts, a continuació i seguint l'ordre del dia, el Tresorer va llegir l'estat de Comptes del Casal, i el Secretari la Memòria d'Activitats del 1985, resultant tots dos punts aprovats.

Seguidament es va presentar el Pressupost i Programa d'Activitats pel 1986, en què es preveia un manteniment de l'actual nivell de serveis i actes socio-culturals, essent també aprovats pels presents.

Els responsables de les Seccions varen fer un informe a l'Assemblea de les seves activitats, va començar el Sr. Peruga pel Club Petanca Salt, amb un detallat informe sobre els resultats en els diferents concursos en què han participat. El Sr. Corominas, pel Radio Club Salt, va explicar breument les seves activitats i projectes, i el Sr. Oliveras, per La Farga, en absència del Sr. Lluís Mateu, va fer un repàs dels números més importants de la nostra Revista publicats l'any 1985, i va demanar la col.laboració dels socis exposant les seves inquietuds a través de la Revista, i va donar les gràcies a tots els anunciants.

L'apartat dels precis i preguntes va resultar força animat, aquest any. Va obrir el foc el Sr. Pere Planas, criticant la Junta en general i en particular pel tema dels Balls, després de les explicacions donades per diversos membres de la Junta es va considerar satisfet. El Sr. Eusebi Cabezas es va queixar de la decisió de la Junta en la subhasta del Servei de Bar, al que ell havia concursat, considerant que la decisió de la Junta no havia estat encertada. Es va llegir l'acta de la Reunió Extraordinària de la Junta del 15 de juliol, amb el resultat de la votació, i se li va indicar que en tot cas podia presentar a l'Assemblea una moció de censura a la Junta, si no hi estava conforme, cosa que no va fer.

El Sr. Jaume Bosch, va fer diverses consideracions sobre el funcionament de les Associacions dirigides per

persones voluntàries i va fer algunes propostes, com la de no fumar durant les Assemblees, que va ser aprovada.

Es varen produir altres intervencions, reiteratives sobre temes ja assenyalats.

A dos quarts de vuit del vespre es va aixecar la sessió.

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA

- 28 de desembre de 1985

A dos quarts de vuit del vespre, es va obrir l'Assemblea que havia de decidir la renovació dels Estatuts del Casal.

Atenent la petició de diversos Socis, el President va obrir un torn previ de precis i preguntes, en el qual varen intervenir diversos Socis, per demanar l'ajornament de l'Assemblea, a causa de no haver pogut estudiar la proposta de nous Estatuts.

Tot i que hi havia còpies a disposició per si algú les hagués demanat, es va acordar que es penjarà una còpia dels Estatuts al tauler d'anuncis, i se'n facilitaria còpia a tothom qui en demanés, atès que la seva distribució generalitzada es feia difícil pel seu cost econòmic.

Es va acordar, també, convocar una nova Assemblea Extraordinària pel mes de febrer, en data que ja s'anunciarà a fi d'aprovar els nous Estatuts.

A les vuit del vespre es va aixecar la sessió.

CONVOCATORIA

Per la present es convoca a tots els socis a l'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA que tindrà lloc el proper dia, 22 de febrer, a les 6 de la tarda, en segona convocatòria per ajornament de l'anterior

ORDRE DEL DIA

-Modificació dels Estatuts del Casal, proposta de la Junta i aprovació, si s'escau.

NOTA:

Les persones interessades a conèixer detalladament la proposta de la Junta, poden passar pel Casal, on trobaran al tauler d'anuncis un projecte d'Estatuts, i si els cal, se'ls facilitarà un exemplar al Bar, per a consultes.

TORNEIG DE SALITJA.
(Dia 17 d'agost)

La joieria COMAS ens va demanar que organitzéssim un torneig de petanca per la festa Major de Salitja, i així ho vàrem fer. A les 9 del matí van començar les partides, amb la participació dels equips de Cassà, Montilivi, Santa Coloma i Germans Sàbat, a més de nosaltres, com és normal. Després de moltes partides, disputaren la final dos equips nostres, els quals eren formats per A. MUÑOZ, J. GOMEZ, i J. TORRES, i l'altre per en LL. MATEU, E. CABEZAS i F. MUÑOZ. Va guanyar l'equip de l'A. MUÑOZ. També a consolant l'equip d'en M. ROS, S. GAMUNDI i J. MARTÍN, feien el segon de consolant. Al finalitzar, en COMAS va fer el lliurament dels trofeus. Agraïm a en COMAS el seu suport a la petanca, i que sàpiga que sempre ens tindrà a la seva disposició.

XII HORES DE CASSÀ
(Dia 18 d'agost)

Diversos equips nostres acudiren a les XII hores de CASSÀ, torneig que quasi sempre ens ha sigut propici; dos dels equips nostres arribaren als quatre primers llocs, i no jugaren la final entre ells, perquè els organitzadors eis posaren en el mateix grup, i solament el primer de grup anava a la final. Per tant, l'equip que era format per en P. CANADELL, A. MUÑOZ, J. GOMEZ, A. ECHAVE i J. MARTIN, quedaven campions de grup i disputaren la final, la qual també guanyaren, i, per tant, quedaren guanyadors de les XII hores. L'altre equip nostre classificat era format per en P. QUINTANA, F. GONZÁLEZ, A. ROCA, M. ROS, i F. MUÑOZ, els quals disputaren el tercer i quart lloc, partida que guanyaren i, així quedaven tercers.

VI NITS DE CLUB
(Dies 21, 22 i 23 d'Agost)

En aquestes diades es van celebrar les VI nits de club, en les quals es va batre el rècord de tripletes, ja que foren 18 equips. Arribaren a la final les tripletes que eren for-

Magda Vila. Brillant campiona provincial individual de Dames, 1985, a Caldes de Malavella.

mades per en M. ROS, A. PERUGA i ALFONSO SANTIAGO, i l'altra per la KATY CORTADA, M. PADILLA i P. FRAIXINO. Guanyà la final l'equip d'en M. ROS. En tercer lloc quedava la dupleta formada per la MONTSERRAT AYATS i A. MUÑOZ. Acabaren, com sempre, a base d'un refrigeri amb pastes i xampany.

MONTILIVI
25 d'Agost

Molts equips nostres varen anar a jugar a Montilivi i dos equips de SALT varen arribar brillantment a la final. Aquests equips eren formats per en J. LEÓN, F. MUÑOZ i LL. GARCÍA i l'altre per en J. GOMEZ, A. MUÑOZ i J. TORRES. La final no es pogué disputar degut al mal temps. S'acordà, segons paraules del President del MONTILIVI, que es vindria a fer a SALT, cosa que encara no s'ha fet.

VII NITS DE CLUB
Dies 27, 28 i 29 d'Agost

Es va repetir la gran participació de jugadors, els quals feren possible la formació de 18 tripletes altra vegada. Al final dels tres dies, les tripletes formades per E. CABEZAS, SANTOS SANTIAGO i ENRIQUETA PAGÈS, i l'altra per F. RODRIGUEZ, CATALINA SERRA i J. M. SANTIAGO, aconseguiren arribar a la final, essent-ne els guanyadors l'equip de l'EUSEBI CABEZAS. És de destacar que l'ENRIQUETA PAGÈS era la primera o segona vegada que

participava en un torneig. Enhorabona ENRIQUETA! En tercer lloc es va classificar la tripleta formada per la MONTSERRAT AYATS, DAVID ROS i l'A. PERUGA. Després del lliurament de premis es va acabar, com sempre, amb un refrigeri a base de pastes i xampany.

C.P. JUNCÀRIA - FIGUERES
Dia 1 de Setembre

Una sola tripleta va anar a FIGUERES i aconseguia quedar en primer lloc de la consolant. Aquest equip era format per en JOAN MARTÍN, ANTONIO ESPINAR i JUAN ESPINAR.

VII NITS DE CLUB.
Dies 4, 5 i 6 de Setembre

Per ésser les últimes nits de club i dintre del mes de setembre, els jugadors varen tornar a participar de forma massiva, i així es va repetir per tercera vegada la formació de 18 tripletes, tot un èxit; doncs bé, després dels tres dies arribaven a la final els equips següents, en DAVID ROS, M. PADILLA i J. GÓMEZ, i l'altre era formada per a l'A. PERUGA, la DOLORS VICENTE i la PAULA. Guanyà la final l'equip d'en DAVID ROS. En tercer lloc es classificà l'equip d'en N. ROS, MAGDA VILA i SANTOS SANTIAGO. Després del lliurament de premis, en el qual es va dir fins l'any vinent, es va acabar amb el tradicional refrigeri, que, com sempre, fou fet a base de pastes i xampany.

Manel Torres. Brillant campió provincial individual de Juvenils, 1985, a Caldes de Malavella.

CONSTRUCTORS
CONSTRUCTORS, S.A.

CONSTRUCCIÓ DE:
CASES UNIFAMILIARS
XALETS INDIVIDUALS
TOT TIPUS DE REFORMES
I MANTENIMENTS.

Una empresa jove
al servei del poble

Processó 57
Tels.: 23 88 94
23 86 02
23 43 59

SALT - GIRONA

Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos

MOTOS
CATALUNYA
PERE TEIXIDOR

MONTESA HONDA PUCH

PEUGEOT DUCATI

VESPIÑO VESPA

DUCSON DERBI

Carrer Major. 307

Telèfon 23 93 67

SALT

La Societat d'Estudis i Recerques de Salt

Objectius i finalitat

De bell antuvi, la nostra vila, destacà per la munió de grups que es movien en molts i diversos camps.

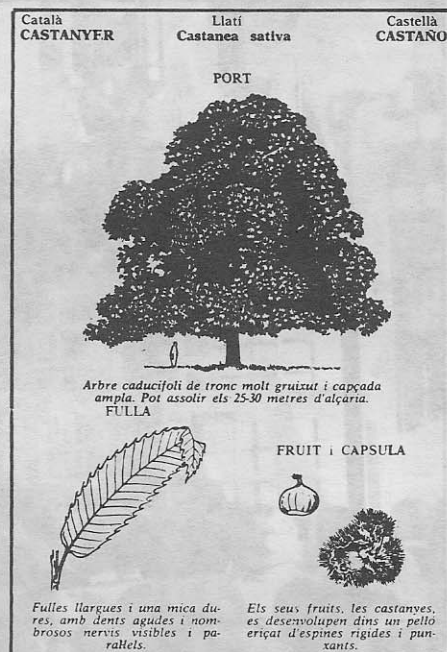
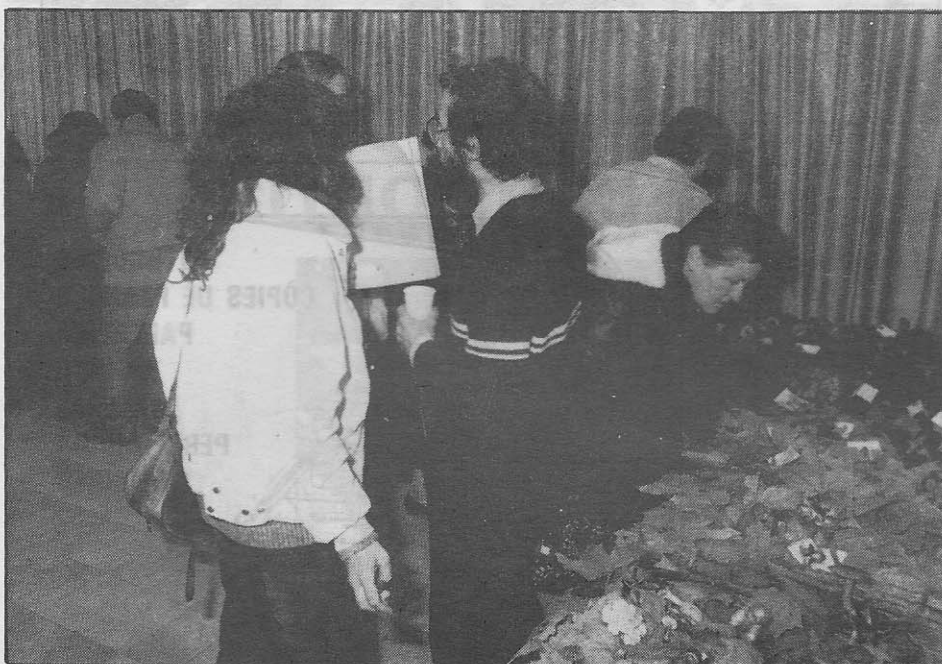
Entre moltes altres coses, aquests grups van relacionar i posar en contacte a molts dels, en aquells temps, adolescents del poble, aconseguint uns lligams d'unió que, avui, malgrat els anys passats, perduren.

De les converses que ocasionalment manteníem quan ens trobàvem al cinema o en un sopar, ens adonàvem, vés per on, que treballàvem en el mateix sector o que ens interessava el mateix tema o, fins i tot, que teníem alguna afecció comuna.

Èrem conscients, però, que si realment volíem tirar endavant alguna cosa, calia una mena de pal de paller que aglutinés una mica tots els esforços que d'una manera individual ja estàvem realitzant.

Fou així com un grup de persones d'aquesta vila vam decidir, no fa pas gaires mesos, crear la Societat d'Estudis i Recerques de Salt.

Aquesta Societat, creiem, ha d'esser el factor que potenciï les inquietuds dels seus membres, que possibiliti portar-les a la pràctica, que enriqueixi les persones que hi treballin... i que tot aquest cabal de coneixement i activitat pugui revertir sobre totes les persones que en un moment determinat els interressi alguna de les activitats concretes que sorgeixin.

El camp de treball dels socis és molt ampli i diversificat. Això fa que els projectes que actualment s'estan polint abracin temes tan dispars com l'art i la cultura, les ciències naturals i la sanitat, i tot allò que d'alguna manera estigui a l'abast de les nostres possibilitats.

Possibilitats, del moment, limitades per la manca d'un local apropiat per a la tasca que pretenem realitzar.

La ja clausurada exposició de bolets a la llibreria «Setè Cel» ens ho demostrà amb prou claredat. Ens cal un local amb condicions per poder treballar i guardar-hi el material de què disposem, per poder trobar-nos i elaborar nous projectes i activitats (la més immediata de les quals serà aquest mes de gener, relacionada amb l'observació del cometa Halley).

Però prou ja de lamentar-nos. En tot cas, ara és moment de goig pel naixement d'aquesta Societat d'Estudis i Recerques de Salt, de la qual, sens dubte, en setireu a parlar més sovint.

Confiteria-Pastisseria

J. Negrell

Grèco
nº 2-4

Tel. 230758

SALT

ACADÈMIA SALT

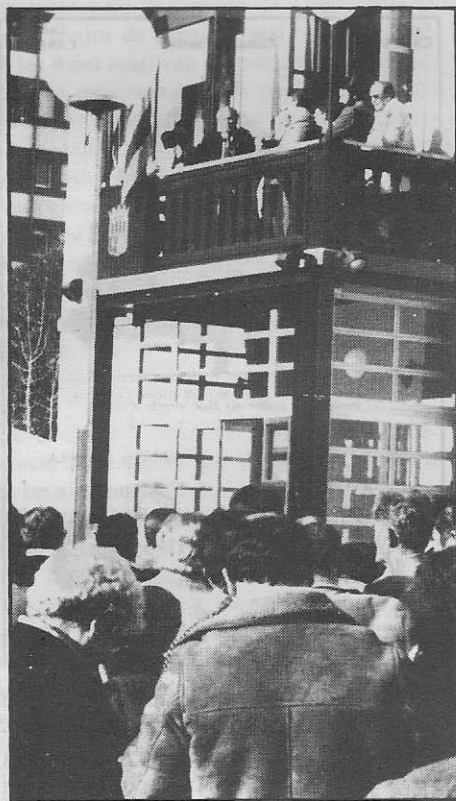
CLASSES DE: B.U.P. • E.G.B.

ANGLÈS i FRANCÈS

C/. Major, 246 • Tels. 23 11 64 - 23 98 46

SALT

La Casa de la Vila

Aspecte parcial de la inauguració. (Foto Carme Carbó)

El diumenge, 15 de desembre, Salt va inaugurar Casa de la Vila. L'edifici dels antics «hermanus», els germans de la Salle, es tornava a reobrir per esdevenir, ara, la nova seu del l'Ajuntament.

Un dia històric per al poble. A la cerimònia inaugural hi va ser present el conseller de Governació de la Generalitat. Sr. Macià Alavedra, el qual recordà als saltencs, que de la seva conselleria havia sortit el decret de segregació de Salt, i que això en aquests moments era un fet, gràcies a la unitat i tenacitat del poble de Salt.

També va parlar de donar suport per part de la Generalitat a la prevista segona fase de l'edifici. En ell, s'hi han d'ubicar els serveis econòmics, els d'intervenció i el saló de sessions.

El matí de la diada, fou realment animat. No hi mancà ans el contrari, ni la participació, ni la festa infantil (amb xocolatada inclosa), ni la ballada de sardanes o l'aperitiu. Ni tampoc els actes protocolaris de rigor: tallada de cintes, discursos des del nou balcó, tant per part del conseller Macià Alavedra, com del batlle Salvador Sunyer, i especialment la visita de tots els assistents a les noves dependències municipals.

Moment de la Festa. (Foto Carme Carbó)

Sport Garatge, s.a.

Josep Casals

Reparacions
Engrassament
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11
SALT

Subministres Catalunya, s.l.

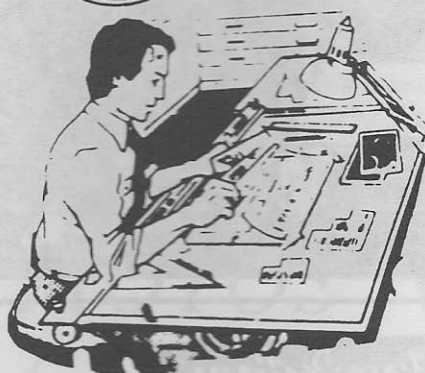
VOLVO

Camiones y Autobuses

Passeig Marquès de Camps, 3 · Tels 23 33 11 · 23 78 83 · SALT

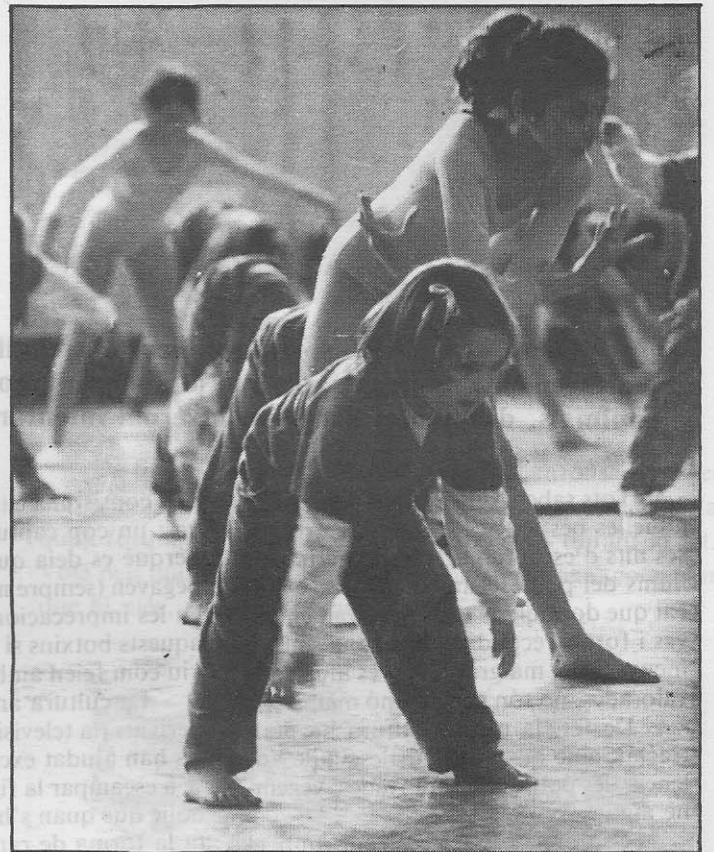

**FOTOCÒPIES
CÒPIES DE PLÀNOLS
PAPERERIA
TÈCNICA
MATERAL
PER A DIBUIX
I OFICINES**

A GIRONA:
Avgda. St. Francesc, 4 - Tel. 20 39 44
Migdia, 11 - Tel. 21 35 65

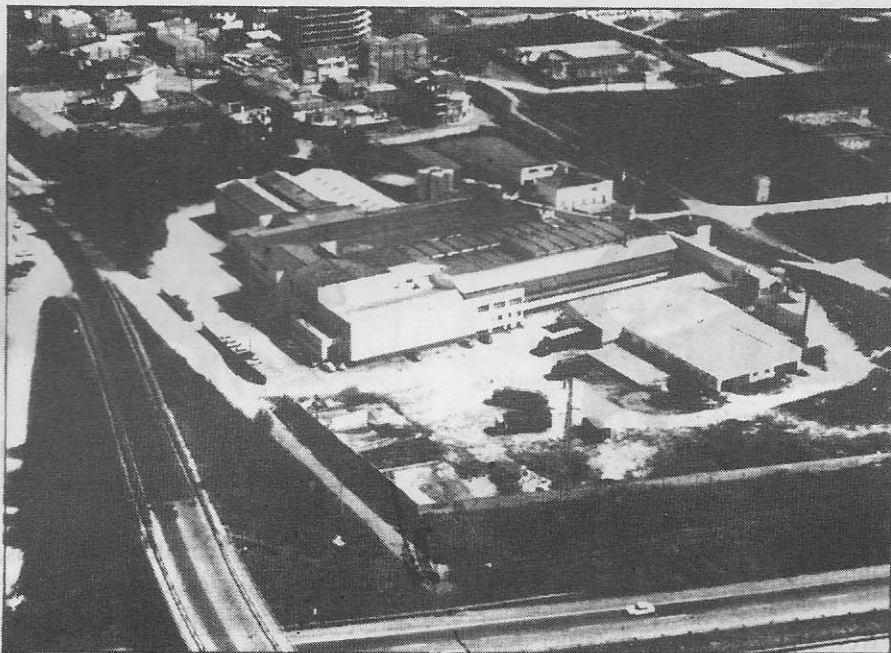
A SALT
Passeig d'Olot, 166
Tel. 23 27 08

I ambé el passat 22 de desembre el President de la Generalitat Honorable Jordi Pujol va inaugurar el Pavelló Municipal d'Esports.

Reproduim dues imatges de la diada (Fotos: Manel Lladó).

Frigorífics del Ter, S.A.

Escorxador
General
Frigorífic

Carrer Major, 419. Apart. 239 - Tel. 23 31 i 1 SALT (Girona)

REPARTIMENT DIARI DE CARNS DE PORC I BOVI

Els Rat-penats (Amb un peu al cel)

Quan «La FARGA» va publicar el treball sobre els mamífers del Pla de Salt, ja dèiem que hi faltaven els rats-penats, perquè són un grup molt especial i tenen una entitat pròpia; ara que, pobres animals, dormen el llarg son hivernal intentarem conèixer-los una mica més.

Tots sabem que els rats-penats són aquelles bèsties negres que les xafogoses nits d'estiu fan acrobàcia aèria pels llums del poble. També ens han explicat que dormen de caps per avall en coves i forats recondits i ens sona, més o menys, que, malgrat les seves afeccions valorades, no són ocells, sinó mamífers.

De fet, la nostra cultura ha maltractat, amb l'excepció de l'escut de València, les pobres rates-pinyades, vegem-ne algun exemple:

-Sempre se'ls ha associat amb el món de l'obscurantisme, quan un bruixot havia de fer alguna pòcima maligna, indefectiblement contenia rat-penat (les ungles, els pèls de la cua, les dents o una orella).

-A les nostres comarques, fins fa poc, hi havia una distracció molt bèstia

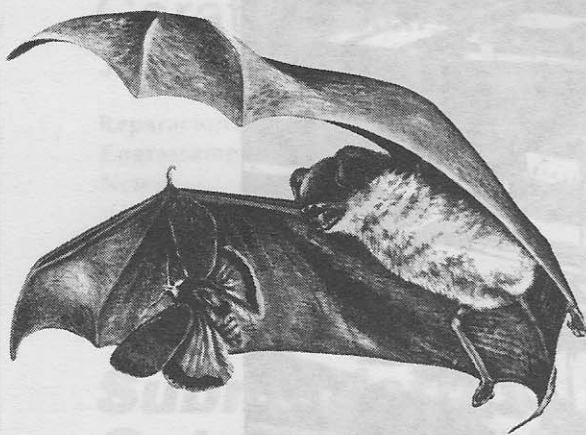
que consistia a caçar-los a cops de canya i un cop capturats cremar-los vius, perquè es deia que quan es rostien renegaven (sempre m'ha encuriat pensar en les imprecacions que deixarien anar aquests botxins si els fregessin de viu en viu com feien amb aquests animalons).

La cultura anglo-saxona i els seus derivats (la televisió, el cinema) tampoc els han ajudat excessivament dedicant-se a escampar la figura del monstre diabòlic que quan s'ha de desplaçar adopta la forma de rata-pinyada (el Comte Dràcula, els morts-vius, els vampirs, etc...)

Amb aquest panorama, la biologia ens porta una visió molt més amable d'aquests mamífers: ens explica que són els únics adaptats per a volar; que han desenvolupat un aparell sensorial molt

sofisticat per a moure's sense problemes en absència de llum (de fet són els inventors del radar); que són insectívors i, en conseqüència, ens fan un gran servei; que per aquesta capacitat de moure's en la foscor els permet de viure en coves, avencs, etc... i una llarga rècula de peculiaritats molt interessants.

De rats-penats, n'hi ha de moltes menes (des dels vampirs autèntics que viuen a Sud-Amèrica i s'alimenten de la sang del bestiar, fins als minúsculs micròpters que volen en el nostre país. De moment, al Pla de Salt hi hem localitzat les següents espècies:

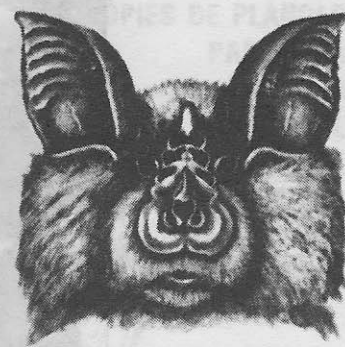
3.- RAT-PENAT D'SCHREIBERS O DE LES COVES *Miniopterus schreibersii*

De mida mitjana (respecte dels rats-penats del nostre país), pelatge marronós, cap en forma de cúpula i orelles curtes i truncades. És molt esquerp i viu a les coves, lluny dels habitatges humans, això no obstant baixa a vegades al Pla les nits d'estiu. És el més poc freqüent al nostre poble.

1.- EL RAT-PENAT GROS DE FERRADURA *Rhinolophus ferrum-equinum*

És el més gros del nostre país, el seu nom ja dona una idea de la seva cara, en forma de ferradura, pot arribar a mesurar un 38 cm. amb les ales obertes. Té les ales grosses, les orelles amples i recargolades, el pèl espès i de color gris per sobre i pàl·lid a sota. Vola al capvespre i a la nit a intervals, sempre baix. De fet no cria al Pla però hi fa incursions sovint. A les coves de Boratuna (Llorà), n'hi viu una colònia força important.

del pla de Salt i l'altre a l'infern)

2.- RAT-PENAT COMÚ
Pipistrellus pipistrellus

Més petit que l'anterior (fins a 23 cm.), amb les orelles curtes, amples i triangulars, el pèl és molt sedós, de color brufosc fins a gairebé negre, més clar a sota. Vola del capvespre fins a la matinada, força alt i en ziga-zaga. És el rat-penat més abundant a Salt. Cria al Pla i es donen exemples molt curiosos, com un que va criar en un altaveu de tocadiscs de casa, o una colònia que viu en unes golfes de la cantonada del C/. de la Processó amb la Pl. Juli Garreta i que les nit d'estiu organitza uns concerts impressionants.

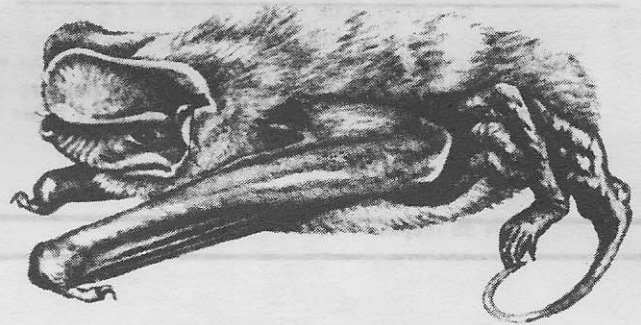
4.- RAT-PENAT ORELLUT
Plecotus auritus

Pot atènyer fins a 25 cm. El seu nom ja ens fa pensar que és un orellut descomunal, aquestes grans orelles estan com ratllades transversalment per uns replers molt característics. El pèl és de color marronós i més clar a sota. Vola des de finals de la tarda fins a ben entrada la nit, de forma intermitent. Vola alt, i cria als forats dels arbres, a les golfes i racons de les cases, etc... És relativament comú.

5.- RAT-PENAT DE NATTERER
Myotis nattereri

De fins a 28-29 cm., orelles mitjanes i enfonsades en el marge extern. Pèl grisenc per sobre i blanquinós a sota. Vola quan fosqueja i va fent sortides periòdiques durant la nit. Vola pels llums del poble i rodalies. No hem pogut constatar que hi niés, però és probable que ho faci.

6.- RAT-PENAT DE CUA LLARGA
Tarida teniotis

Té una mida semblant a la del de ferradura gros, la seva característica més important és la de la llarga cua que sobresurt molt i no està enganxada a la membrana interfemorals (la que uneix els fèmurs de les dues cames). Vola molt alt i esporàdicament baixa al Pla. Aquest estiu darrer hi han estat especialment abundants, sobretot als llums de la part vella.

Es molt possible que hi hagi d'altres espècies que volen o viuen al nostre poble, de les 25 que han estat citades al nostre país, com ara el Rat-Penat de Bechtein, el de nit, el de bosc, i d'altres. Si els localitzem intentarem poder completar aquest recull.

Finalment, només cal recordar que els rats-penats són protegits per la llei i es penalitza la seva captura. Cal que desterrem totes les reticències i fàstics que ens provoquen i aprenguem a deixar-los en pau, al cap i a la fi ens fan el favor de menjar-se mosquits, rantells i similars.

Aquesta recomanació té un especial sentit a Salt, perquè tots sabem que no hi ha cap Comte de Transilvània que hi visqui; amb un Marquès que deixa ensorrar el seu palau ja en fem prou.

L'Esclat de l'Alba

F. LAGUARDA DARNA

TER

Dels rombs dels ulls de les coves de cristall
i la consciència de l'estela com el cristall
del teu estrany significat l'home camina
per un paratge sinuós de vida
i no poc difícil de curs el trànsit.
I l'home que s'amolla al braç de l'aigua
porta venes dins de l'ombra
i al fruit un breu encaç de tu.
No es sent parlar de res en seguir per mont enllà
aquesta serp de l'aigua d'or
que porta els ors intàctils de la ment
i la ment quan l'home el pren en fulla
d'oli i cura d'un home segon
trobes les joies viues de la nit
i les més petites dels dies d'hores i passes
i no pots deixar de veure d'on vénen
que hi ha llocs on el camí de la vida
és només per un i el foc no dorm
i el braç, que no aquests peus
tan plens de sang si tan dura és l'albada
i el braç de nimbes et du per conques de silenci
i llavis d'estat diví en la natura
que l'home senti el corn de l'èxtasi
o pressentit per set muntanyes
en queixal de crepuscle, un home:
Quan veu que l'aigua d'aquest paroxisme
de set i color tan ascendent
surt de la boca
d'un gos mort o ple d'insectes
i en corrupció de mitja lluna
quina tralla a la mirada
quin coltell al pols de l'àngel
quin manyoc elèctric a la gola
que ennuega el cor de l'home nou!
I l'home nou, que si sabés, amor
que els triomfs del coneixement
porten destrucció, amb la bellesa
un sol color i metall no li foren
ha caigut de boca terrosa
damunt el cor del gos

derrotat pels ullals del parany
i sense una flor per al darrer esguard.
Que els voltors respectin el vençut.
Amor, quan hi he arribat, cruel en mi
de ronda per la mortífera diadema
dels astres de l'esclat de la idea sensible
he segut vora els dos caps -un cap, amor-
i ha alçat la vista l'home nou
que beu el blau al roig de la vida
i sap del cuc on l'arbre s'estremeix
bessa, lluna: un acte de voluntat
per resseguir, ja descendent, els rombs
de les coves de la roca dels ulls
brillant, les estalagmites de l'àngel
on l'home, de nou alçat camina.
I petja els guals latents de la vida
i els ous de l'ús de l'any i la distància
aigua dura, fred en xiscele, vida, amor
les mans ardents i ple de llàgrimes
arrossegant les hores rera meu, i no
ara lliure com el blau dins de l'àlgid
que també hi ha cops, amor
que la vida és més ampla que el mar per tu i jo
prínceps de la joventut, i ens valem
dels estels del nostre amor per seguir-ne el curs
i no cremar-nos en la selva de llum
que tanta felicitat prodiga.

(del llibre QUAN?)

Miquel de Palol

LANCIA PRISMA UN MUNDO DE PRESTIGIO A SUALCANCE

EL LANCIA PRISMA es un nuevo concepto de diseño automovilístico. Una constante filosofía de superación ha hecho de LANCIA un autentico símbolo de prestigio en todo el mundo. Usted puede ingresar en el exclusivo mundo LANCIA a través de PRISMA. Un coche que recoge toda la experiencia de los exitos LANCIA en el terreno de la alta competición.

LANCIA PRISMA 1600 cc. 105 CV. 5 velocidades, velocidad máxima 170 km/h. Inf. computer, encendido electrónico, cristales atóxicos.

LANCIA PRISMA. No se conforme con menos.

GRUPPO LANCIA

LANCIA PRISMA.

la diferencia de viajar en LANCIA.

VITSA

Concessionari Oficial per a Girona i Província
Avgda. St. Narcís, 28 • Tel. 24 12 12 • GIRONA

Servei Oficial: GARATGE INTERNACIONAL
Ctra. Girona-Anglès • Tel. 23 15 61 • SALT

Les Cases de la Vila, velles

La inauguració de la nova Casa de la Vila, aquest desembre passat, em va recordar de bell antuvi la condició d'itinerant que ha tingut l'Ajuntament del nostre Poble en els darrers cinquanta anys.

Quan sentia als més garns de casa anomenar a Can Palmada del Carrer Llarg com a «Casa la Vila vella», em sorprenia la toponímia tan poc usual en aquells anys de dictadura franquista, en què eren més corrents els noms ben ampul·losos de «Casa Consistorial» o «Excelentísimo Ayuntamiento», i alhora m'agradava el seu tarannà popular i arrelat com ho podia ser el motiu de qualsevol casa del mateix carrer.

Recuperada la idèpendència municipal varen arranjar la façana de l'edifici que ha estat la darrera seu de l'Ajuntament. Algú, llavors, va recordar aquell nom tan nostrat i el va fer escriure a la façana del carrer Major: CASA DE LA VILA

Cal «Hermanos» és la nova casa de la Vila
Arxiu d'imatges de l'Ajuntament (Foto Carles Gil)

La primera Casa de la Vila degué ser a Can Palmada (carrer Llarg), Situada, en aquells anys, en el carrer principal del Poble i també en el sector amb més densitat de serveis públics, fins ben entrat aquest segle. En el pis del mateix edifici hi hagué l'escola pública de nenes fins al 1929, en què es varen inaugurar les noves escoles, en el mateix indret on avui hi ha l'Escola d'E.G.B. «La Farga».

Durant el període bèl·lic 1936/1939, Can Tarrés (avui, Casa de Cultura «Les Bernardes») s'hi va instal·lar el Consell Municipal, que amb representants del Centre Republicà del Veïnat i de la C.N.T. va suplir l'Ajuntament en aquests anys dissortats.

Acabada la Guerra torna a obrir-se la Casa de la Vila a Can Palmada. L'edifici era el mateix, però, el llarg parèntesi havia canviat la resta. La guerra feia estralls i la Casa de la Vila, llavors «Comisión Gestora Municipal», en va patir també les conseqüències.

L'any 1943 s'inaugurà el nou «Ayuntamiento» a l'edifici que durant la Guerra havia construït la C.N.T. per fer-ne la seva seu social. Abans de ser habilitat per Ajuntament, i en acabar la Guerra Civil, va ser utilitzat per presó.

El 1974, amb l'anexió a la ciutat de Girona del nostre terme municipal, es mantenen les oficines administratives en el mateix edifici, però no el govern del Poble, que és traslladat a la Plaça del Vi. Des-

apareix, doncs, la Casa de la Vila, o més ben dit, ens l'han portada a la veïna ciutat.

FORN DE PA

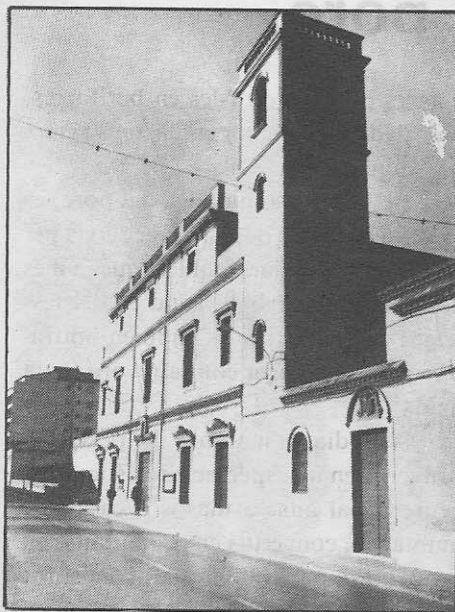
Josep M.^a
Ferrer

C/. Major, 294
C/. Àngel Guimerà, 116 Xamfrà C/. Pacheco/Torras i Bages
C/. Major 167
La Punxa, 9

Can Palmada: segurament, la primera Casa de la Vila, i també escola de nens en el primer pis. (Foto Manel Lladó)

Can Tarrés: primer, casa pairal, en temps de guerra Casa del Poble, convent de monges, i ara, Casa de Cultura. (Foto Manuel Lladó)

El local de la C.N.T. ha acollit el nostre Ajuntament fins fa pocs dies, i ben haviat acollirà la nostra policia. (Foto Manel Lladó).

El 1983 amb la segregació del Municipi, Salt torna a ser independent. L'onze de març d'aquest mateix any, i per ordre de l'Honorable Sr. Conseller de Governació de la Generalitat, es nomena la «Comissió Gestora de l'Ajuntament de Salt» que recupera la Casa de la Vila i la Sobirania Municipal. El dia 17 de març, sis dies després de la creació de la Comissió Gestora, en el primer punt del Ple de la comissió el Sr. President llegeix una carta que li han adreçat els Germans de les Escoles Cristianes, oferint-li la compra de l'edifici que havia estat Escola de la Salle.

A la segona sessió plenària de la Gestora, el 24 de març, ja s'hi presenta una proposta per arrendar nous locals per a instal·lar-hi serveis municipals. Així, un tros de la Casa de la Vila havia d'anar de lloguer.

El Poble havia crescut i l'edifici que varen construir els Cenetistes s'havia fet petit per a encabir-hi tots els serveis. Quedava, doncs, molt clara l'oferta dels «Hermanos» per a fer-ne la nova Casa de la Vila.

Serà, potser, la definitiva???

Autocars ROCA

C/. Pau Casals, 1

Tels. 23 35 72 - 23 60 59

SALT (Girona)

Viatges col·lectius • Nacionals i Estrangers

De 25 a 60 places - AIRE CONDICIONAT

VÍDEO - W.C. - BAR - TELEVISIÓ

La matança del porc

Els que estem ben ficats dins l'anomenada tercera edat -no volem que ens diguin vells, tot i que ho som pels anys- recordem que, seixanta o més anys en-dera, hi havia el costum, en aquestes èpoques hivernals, de fer la matança del porc.

Aquell dia, els propietaris de finques arrendades a masovers, es traslladaven acompanyats dels familiars més directes, muntats en la tartana, a alguna de les masoveries, on, per contracte, el masover, a més de pagar els arrendaments, tenia el deure d'engreixar un «tocino» o dos, pel compte de l'amo.

A les cases del poble on vivia gent que no tenien masos, però sí unes altres feines quotidianes, del seu ofici, a les fàbriques, comerços, construcció, transport, etc., en un racó del pati, hi havien contruït un barracó, en el qual s'aixoplugaven les quatre gallines, o conills, que engreixaven, per ésser sacrificats en diades de festes assenyalades, aprofitant les deixalles de les menges casolanes, a les quals afegien uns grapat de segó per fer una farinada més alimentosa. Tampoc no hi mancava, en un angle del barracó, un lloc destinat a la guarida del «tocino» que els havia de proveir, després de la matança, de pernills, carns

magres per convertir-les en botifarres, cansalades per amanir els llegums i greix per cuinar.

I el dia de la matança del porc, es tornava en motiu de festa, que servia per convidar a familiars i amics, que, a més de l'ajut en el treball, gaudien del festeig, i a més del tast, s'enduien botifarres i carn de perol com a record de la diada.

Avui dia, la matança del porc s'ha convertit en un espectacle turístic, i per veure-la cal anar a masos o casals de muntanya, convertits en restaurants, on si no et fan pagar l'entrada, com si fos una representació teatral, et carreguen sobre les consumissions, o les botifarres que hi compres les fan pagar més cares que a la botiga, amb l'excusa de que són més legítimes de fabricació.

Les matances del porc d'aquells anys, ja tant llunyans, és carregada d'anècdotes i de records extrambòtics, que ens arriben a fer dubtar si efectivament han sigut verídics.

En els pobles petits de menys d'un parell de milers de veïns, no tenien ni escorxador municipal on sacrificar les bèsties destinades al consum públic. Tota mena de bestiar, era mort a les cases particulars, on ben segur, la netedat i la

sanitat hi eren desconegudes. Un veterinari s'ocupava d'aquest control en tres o quatre pobles diferents, i per més interès que hi posés, sempre s'escapava de la seva vigilància algun xai o algun vedell, i, naturalment molts dels porcs engreixats durant l'any.

Limitant-me exclusivament a la matança del porc, en el poble de Salt, i segons les actes de les sessions municipals dels «Llibres d'Acords» de les darreries del segle passat, i havent-se negat els carnisers a pagar l'impost col·lectiu de consum, -l'any 1890 era de 555'94 pessetes anyals- l'Ajuntament saltenc va llogar una part de la casa propietat del Sr. Pere Canals Comalada, per arrendament anyal de 150 pessetes (Sessió del 3 de novembre de 1891). En la del 15 de novembre de 1891, queda aprovat el Reglament per a la inspecció de carns sacrificades a l'escorxador provisional públic del municipi, i s'encarrega a un impressor de Girona que en faci una tirada de vint-i-cinc exemplars.

Acordada l'obertura de l'escorxador provisional en la sessió del Consistori del 13 de juny del 1892, queda assenyalat el dia 25 del mateix mes per encetar les matances de bestiar, i queda a partir d'aquest dia, terminantment pro-

LA TECA

JOSEP M.ª DUBÉ

ENCARREGUEU AMB
ANTELACIÓ

Sarsueles i paelles
Pollastres a l'ast
Conills a l'ast
Ànecs a l'ast
Canelons

Calamars a la romana

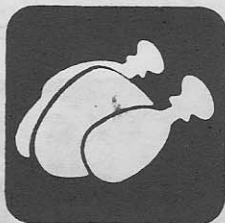
Plats cuinats

Tripades, cargols, etc.

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Carrer Major, 9
Telèfon 23.94.79

SALT

TALLERS

Ferran Sellabona

PLANXISTERIA • PINTURA • TAPISSERIA
PROTECCIÓ BAIXOS • SERVEI GRUA

C/. Josep Irla, 40 - Moreneta, s/n
Telèfon 23 60 90

SALT (Girona)

hibit de fer-ho en altres llocs. És nomena el Sr. Miquel Ferrer Bonet com a vigilant per fer complir el que s'ha ordenat. En el mateix any 1892, en la sessió del 13 de setembre, queda acordat que per la matança del porc, haurà de donar-se avis el dia abans a la Secretaria de l'Ajuntament, on li serà lliurada la corresponent papereta d'autorització. I a proposta de l'Inspector Veterinari, s'ordena que tots els porcs hauran de ser morts a l'escorxador, i es castigarà els incomplidors de l'ordre, amb la multa de quinze pessetes i el decomís de l'animal. També es procedeix al nomenament d'una quadrilla encarregada de les matances, les places de la qual seran cobertes per oposició.

Aquestes disposicions no varen ser ben acollides per tothom, sobretot pels mateixos carnisers, acostumats a fer-ho a les seves conveniències; però no tingueren altre remei que acatar la disposició municipal.

Unes altres protestàries, foren les monges del Convent de Clausura de Santa Clara, situat en l'actual carrer Abat Oliva (avui desaparegut i en temps del règim franquista convertit en presó provincial), que a través de la seva presidenta varen sol·licitar la concessió de

Avui dia, la matança del porc s'ha convertit en un espectacle. (Foto Joan Comalat)

poder fer les matances dels porcs en les dependències del convent, sense passar per l'escorxador Municipal. Natural-

ment, el permís no els fou concedit i degueren atendre's a les ordenances municipals.

ROBA INFANTIL

L'Esquitz

C/. Major, 218
SALT

CONFITERIA

PASTISSERIA

MARGENAT

Telèfon 23 06 79

Especialitat en gelats

Plaça del Veinat
SALT (Girona)

FUNDADA EL 1929

CAFETERIA - GRANJA

Carrer Major, 57 - SALT

Local climatitzat

LA PERRUQUERIA (I)

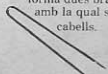
A Agulla de ganxo

Barreta molt prima en forma de U que quan es posa al cap resulta invisible. Serveix per aguantar monyos petits.

Agulla de monyo

Peça normalment metàl·lica, doblegada per la meitat, que forma dues branques iguals, amb la qual s'aguanten els cabells.

Assecador de mà

Aparell manual que serveix per assecat els cabells.

B Bigudi

Petita tija o cilindre en el qual s'entrellen els cabells per tal d'arriscarlos permanent.

Butaca hidràulica

Seient equipat amb un mecanisme que permet la seva elevació o el seu descens per tal de facilitar el treball a l'estilista.

C Carret

S'utilitza per transportar eines i productes diversos usats en treballs de perruqueria.

Case

Aparell assecador de cabells, a l'interior del qual circula un corrent d'aire produït per un ventilador i escalfat mitjançant unes resistències elèctriques.

Clip

Pinça formada per una tija d'acer doblegada sobre ella mateixa. Es fa servir per aguantar els cabells.

E Esprai

Envàs que, mitjançant un dispositiu, permet l'atomització i l'expulsió d'un líquid — o d'un sòlid dissolt en un líquid — que es troba en el seu interior.

M Malla

Teixit de material divers en forma de xarxa que, col·locat al cap, serveix per conservar el pentinat inalterable.

P Pentinador

Peça de tela lleugera amb que hom es cobreix les espatlles quan es pentina.

Peça que consta de dos braços metàl·lics articulats i una molla que els manté junts. Serveix per agafar o subjectar els rulls.

Estri provent de dents o pucs, més o menys espessos, que serveix per desembullar i o pentinar els cabells.

Aquesta tarda, he d'anar a depilar-me les

100
Ni tu ni jo
Existeix

Endevina, endevineta

Tu en portes i te'ls toques i te'ls saps arranjat però encara que vulguis no els podràs comptar.

Solucions:
2. - Celles
3. - Els cabells

A la taula de «La Farga»

-5-I-86-

LOS SITIOS / 5
DIARI DE GIRONA

Salt

Surt al carrer el darrer número de «La Farga»

La publicació mensual del Casal de Jubilats de Salt «La Farga» ha tret al carrer el número del mes de desembre, que publica com a tema central un reportatge sobre l'origen de la població de Salt, en el qual es realitza un minuciós estudi sobre els llocs d'origen de la

gent que actualment resideix a la localitat saltencina, arribant en l'estudi fins al mes de juliol de 1985.

En el treball monogràfic publicat a «La Farga» s'informa que dels 21.200 habitants que Salt té en aquests moments un 70 per cent són catalans, un 18 per cent vénen d'Andalusia, un 3,5 per cent d'Extremadura i el 8,5 per cent restant prové de diferents indrets de l'Estat espanyol.

Aquest darrer exemplar de la publicació del Casal de Jubilats de Salt inclou també un article sobre el Pavelló d'esports que va ser inaugurat pel President de la Generalitat el passat dia 22 de desembre, així com diferents continguts afusellats a les diades nadalzenques, començant per l'editorial que transcriu la «Nadal» de Miquel Martí i Pol.

Estudi sobre l'origen de la població de Salt a «La Farga» de desembre

SALT. — En la revista-butlletí «La Farga», que edita el Casal de Jubilats de Salt corresponent al mes de desembre, Martí Fita fa un interessant estudi sobre la procedència de la població de Salt a partir d'un rigorós buidat del cens actual. D'aquesta manera, s'arriba a la conclusió que un 70% de la gent que avui viu a Salt, contràriament al que molta gent pensa, és catalana. Només un 18% ha nascut a Andalusia, un 3,5% a Extremadura i el 8,5% restant prové de la resta de l'Estat. En el mateix número de «La Farga» es fa un estudi molt esquemàtic i complet dels costos, finançament, estructura i serveis que ofereix el nou pavelló poliesportiu inaugurat el dia 22 del mes passat per Jordi Pujol.

8 Diumenge, 15 de desembre de 1985
- Punt. Diari.

Conferència-col·loqui. — Unes seixanta persones assistiren ahir a les set de la tarda a la conferència-col·loqui sobre l'Estat de la llengua catalana que el Col·lectiu Nacionalista de Salt va organitzar a les Bernardes. Els quatre conferenciants foren Francesc Ferrer, Antoni Ruscalleda, Pep Nadal i la directora general de Política Lingüística, Aina Moll. Entre el públic, el batlle de Salt, Salvador Sunyer. Foto:

El passat 14 de desembre, tingué lloc a les Bernardes, un col·loqui sobre «l'actual situació de la llengua catalana...» Al mateix hi van participar diverses patunys, com la directora de política lingüística de la Generalitat, Aina Moll, el senador Francese Ferrer, en Pep Nadal, vice-rector de l'Autònoma.

També hi fou present el nostre company corrector, l'amic Toni Ruscalleda, el qual com veiem a la foto, aprofita l'avinentesa per a mostrar als convidats el número de LA FARGA del gener passat, dedicat precisament a la normalització lingüística en la nostra vila de Salt... Endavant, Toni.. i no afluixis!

El contingut de LA FARGA, del número de Desembre, ha estat comentat per la premsa diària -LOS SITIOS- i -PUNT DIARI- els quals han fet ressenya de diferents articles del número.

Aquí els reproduïm.

LA PERRUQUERIA (I)

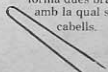
A Agulla de ganxo

Barreta molt prima en forma de U que quan es posa al cap resulta invisible. Serveix per aguantar monyos petits.

Agulla de monyo

Peça normalment metàl·lica, doblegada per la meitat, que forma dues branques iguals, amb la qual s'aguanten els cabells.

Assecador de mà

Aparell manual que serveix per assecar els cabells.

B Bigudi

Petita tija o cilindre en el qual s'entrellen els cabells per tal d'arrissar-los permanentment.

Butaca hidràulica

Seient equipat amb un mecanisme que permet la seva elevació o el seu descens per tal de facilitar el treball a l'estilista.

C Carret

S'utilitza per transportar eines i productes diversos usats en treballs de perruqueria.

Case

Aparell assecador de cabells, a l'interior del qual circula un corrent d'aire produït per un ventilador i escalfat mitjançant unes resistències elèctriques.

Clip

Pinça formada per una tija d'acer doblegada sobre ella mateixa. Es fa servir per aguantar els cabells.

E Esprai

Envàs que, mitjançant un dispositiu, permet l'atomització i l'expulsió d'un líquid —o d'un sòlid dissolt en un líquid— que es troba en el seu interior.

M Malla

Teixit de material divers en forma de xarxa que, col·locat al cap, serveix per conservar el pentinat inalterable.

P Pentinador

Peça de tela lleugera amb que hom es cobreix les espatlles quan es pentina.

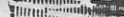
Pinça

Peça que consta de dos braços metàl·lics articulats i una molla que els manté junts. Serveix per agafar o subjectar els rulls.

Pinta

Estri provent de dents o pines, més o menys espesses, que serveix per desembullar i o pentinar els cabells.

Aquesta tarda, he d'anar a depilar-me les

100
Ni tu ni jo
Existeix

Endevina, endevineta

Tu en portes i te'ls toques i te'ls saps arranjat però encara que vulguis no els podràs comptar.

Solucions:
2. - Celles
3. - Els cabells

A la taula de «La Farga»

-5-I-86-

LOS SITIOS / 5
DIARI DE GIRONA

Salt

Surt al carrer el darrer número de «La Farga»

La publicació mensual del Casal de Jubilats de Salt «La Farga» ha tret al carrer el número del mes de desembre, que publica com a tema central un reportatge sobre l'origen de la població de Salt, en el qual es realitza un minuciós estudi sobre els llocs d'origen de la

gent que actualment resideix a la localitat saltencina, arribant en l'estudi fins al mes de juliol de 1985.

En el treball monogràfic publicat a «La Farga» s'informa que dels 21.200 habitants que Salt té en aquests moments un 70 per cent són catalans, un 18 per cent vénen d'Andalusia, un 3,5 per cent d'Extremadura i el 8,5 per cent restant prové de diferents indrets de l'Estat espanyol.

Aquest darrer exemplar de la publicació del Casal de Jubilats de Salt inclou també un article sobre el Pavelló d'esports que va ser inaugurat pel President de la Generalitat el passat dia 22 de desembre, així com diferents continguts afusellats a les diades nadalzenques, començant per l'editorial que transcriu la «Nadal» de Miquel Martí i Pol.

Estudi sobre l'origen de la població de Salt a «La Farga» de desembre

SALT. — En la revista-butlletí «La Farga», que edita el Casal de Jubilats de Salt corresponent al mes de desembre, Martí Fita fa un interessant estudi sobre la procedència de la població de Salt a partir d'un rigorós buidat del cens actual. D'aquesta manera, s'arriba a la conclusió que un 70% de la gent que avui viu a Salt, contràriament al que molta gent pensa, és catalana. Només un 18% ha nascut a Andalusia, un 3,5% a Extremadura i el 8,5% restant prové de la resta de l'Estat. En el mateix número de «La Farga» es fa un estudi molt esquemàtic i complet dels costos, finançament, estructura i serveis que ofereix el nou pavelló poliesportiu inaugurat el dia 22 del mes passat per Jordi Pujol.

8 Diumenge, 15 de desembre de 1985
- Punt. Diari -

Conferència-col·loqui. — Unes seixanta persones assistiren ahir a les set de la tarda a la conferència-col·loqui sobre l'Estat de la llengua catalana que el Col·lectiu Nacionalista de Salt va organitzar a les Bernardes. Els quatre conferenciants foren Francesc Ferrer, Antoni Ruscalleda, Pep Nadal i la directora general de Política Lingüística, Aina Moll. Entre el públic, el batlle de Salt, Salvador Sunyer. Foto:

El passat 14 de desembre, tingué lloc a les Bernardes, un col·loqui sobre «l'actual situació de la llengua catalana...» Al mateix hi van participar diverses patunys, com la directora de política lingüística de la Generalitat, Aina Moll, el senador Francese Ferrer, en Pep Nadal, vice-rector de l'Autònoma.

També hi fou present el nostre company corrector, l'amic Toni Ruscalleda, el qual com veiem a la foto, aprofita l'avinentesa per a mostrar als convidats el número de LA FARGA del gener passat, dedicat precisament a la normalització lingüística en la nostra vila de Salt... Endavant, Toni.. i no afluixis!

L'acudit foll

BUGARAC

Tintoreria REGOLTA

- Pells
- Llanes de matalàs
- Catifes

i tot el que fa referència a la
nostra indústria

C/. Major, 312
Telèfon 23 45 43
SALT

La vida amb humor

BURXETA

Anar al supermercat

El Supermercat és l'invent més maquiavèlic que hom hagi pogut inventar, de tots els invents inventats per la inventiva humana (un text digne d'en Vázquez Montalbán. Ell hauria afegit: «de todos los inventos que en el mundo han sido»).

No cal que diguis res a ningú. Entres, carregues, pagues i te'n vas tal com has vingut. Després, t'adones que has comprat més andròmines del compte. I maleeixes la teva mala ombra i la teva burriqueria consumista.

Ho tinc comprovat. Faig llista. Me la miro a consciència. I després veig que hi he posat un parell de caps de massa i tres o quatre pots innecessaris (no a la llista, sinó al carret). Però ja he pagat. I no pots entaular un procés per pressió psicològica il·legal o immoral. O descobreixes que t'han ensarronat amb un producte d'oferta, que trobes més barat en un altre comerç. Ja has pagat, i ni el Defensor del Poble no hi pot fer res. I ara no tens ni el consol de pispar alguna cosa. Agafes una mandarina electrònica, te la poses a la butxaca i, quan passes per caixa, es dispara l'horrible mec-mec de l'alarma. No hi ha dret!

I no et fa cap gràcia robar una mandarina en un comerç normal. Et fas mala consciència; penses que sempre reben els petits.

I, per més obligar-vos, cal que vagis amb compte amb el canvi que et donen o amb els productes que, un cop pagats, poses al teu carret. Hi ha gent especialista en buidar els carrets del veí, a la sortida de la caixa registradora. Allà no pots reclamar res. La màquina electrònica et diu el que has comprat (t'ho diu i no t'ho diu) i el que has pagat (això sí que t'ho diu clar), però no t'adverteix de la senyora que canvia de carret alguns productes que tu pagues. Ho vaig veure una vegada. Un pobre senyor, atrafegat per col·locar al taulell, pagar, i tornar al carret una cinquantena d'articles, no es va adonar que alguns d'ells derivaven cap al carret d'una senyora, situada estratègicament a la banda d'enllà de la frontera o embut de la sortida del supermercat. Vaig estar a punt de fer un crit d'advertiment. Però m'hi vaig pensar, a l'imaginar-me l'erenou subsegüent. I vaig callar, víctima culpable de la insolidaritat i l'estultícia humana.

Totes aquestes reflexions han passat per la meua clepsa quan m'han explicat que estaven a punt d'inaugurar un hipermercat al terme de Vilablareix. El meu comunicant estava un xic empipat perquè havien ignorat -segons deia- terrenys de Salt. Li vaig dir: «No saps pas el servei que ens fan, infeliç!».